

A nyelvi-verbális intelligencia: tesz képessé a szóbeli és az írásbeli kommunikációra, és annak megértésére. Ezt az intelligenciánkat használjuk, amikor nyelvet tanulunk, gondolatainkat szavakba öntjük, ismereteinket átadjuk, és elmagyarázzuk, amikor emlékezetünkbe vessük az elhangzott vagy olvasott információt. A mikor szeretnénk másokat meggyőzni, a szóbeli képességünket használjuk. Nem véletlen, hogy ez a legegyszerűsebb intelligencia, mert gyakorlatilag minden egészséges ember megtanul beszélni, és társadalmunkban az emberek többsége egyben írástudó is.

Jellegzetes képviselője a nyelvi-verbális intelligencia magas fokának például az író, az ügyvéd, a szónok, a fordító, a tolmács, a tanító, az ügynök vagy az idegenvezető.

Az a diák, akinek magas a nyelvi-verbális intelligenciája,

- a tananyagot a nyelven keresztül közelíti meg, és szavakban gondolkodik.
- általában jó a hallása, szeret írni, olvasni, történetet mondani, megbízható a helyesírása, és könnyen emlékszik szavakra, nevekre, dátumokra.
- élvezettel játszik szójátékot, kísérletezik a nyelv hangjaival, szavaival, mondataival.
- szereti a mondókákat, szívesen olvas, örömmel mond viccet, ügyesen fordít egyik nyelvről a másikra.
- az előadásokat könnyen követi, boldogan vesz részt a vitákban.
- többnyire sikeres a magyar irodalomban és a nyelvtanban.
- sikeres általában az idegen nyelvek tanulásában.
- meséket talál ki, szeret vicceket, történeteket mondani.
- szereti hallgatni a meséket, történeteket, rádióműsorokat.
- korához képest nagy szókinccse van, választékosan tudja kifejezni magát.